

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou LL.M. v právní věci žalobce **D.P.**, bytem ■■■, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2016, č. j. OD 118/16-3/67.1/16034/NL,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 3. 2016, č. j. OD 118/16-3/67.1/16034/NL, a rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 16. 12. 2015, č. j. MML180777/15/4834/OD/Kom, se pro vady řízení zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 12. 2015, č. j. MML180777/15/4834/OD/Kom, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Přestupku se žalobce měl dopustit tím, že z nedbalosti dne 30. 9. 2015 v 10:05 hodin řídil na ulici L. v L. motorové vozidlo tovární značky ■■■,

registrační značky ■■■ aniž by splnil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Žalobce v žalobě především namítal, že nemohl uplatnit námitky k podkladům před vydáním meritorního rozhodnutí ve věci a navrhopvat důkazy na svoji obhajobu. Konstatoval, že dne 10. 12. 2015 provedl správní orgán I. stupně ústní jednání, jehož součástí byl i výsledek zasahujících policistů. Z tohoto jednání se žalobce omluvil a požádal o zaslání protokolu o ústním jednání, včetně protokolů o svědeckých výpovědích zasahujících policistů, a stanovení lhůty k vyjádření se k podkladům. Správní orgán I. stupně protokoly vypravil prostřednictvím datové schránky dne 11. 12. 2015 a zástupci žalobce stanovil lhůtu pro vyjádření do 15. 12. 2015. Zástupce žalobce tuto písemnost z datové schránky převzal dne 17. 12. 2015. Kopie protokolů z ústního jednání včetně protokolů o výsledcích zasahujících policistů tak byly žalobci doručeny dne 17. 12. 2015, tj. po uplynutí lhůty k vyjádření se k podkladům. Téhož dne pak bylo vypraveno a zástupci žalobce také doručeno meritorní rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce je přesvědčen, že mu postupem správního orgánu I. stupně bylo znemožněno, aby se před vydáním prvostupňového rozhodnutí vyjádřil k provedeným důkazům, což je v rozporu s čl. 38 Listiny základních práv a svobod a § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a požadoval náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný této námitce žalobce přisvědčil. Uvedl, že žalobci bylo skutečně upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí správního orgánu I. stupně garantované v § 36 odst. 3 správního řádu. Také žalovaný proto navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. „*nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*“ To se však v projednávané věci nestalo, neboť postupem správního orgánu I. stupně byla možnost vyjádřit se k podkladům prvostupňového rozhodnutí žalobci fakticky upřena. Řízení před správním orgánem tak bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc mu vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. Protože k podstatnému porušení ustanovení o řízení došlo již před správním orgánem I. stupně, využil soud možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a přistoupil rovněž k jeho zrušení.

Vzhledem k výše uvedenému soud ostatní žalobní námitky neposuzoval.

Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jeho zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci a podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok o částku odpovídající této dani, která činí 1 428 Kč. Jelikož má žalobce právo na náhradu těchto nákladů vůči žalovanému, rozhodl soud tak, že je žalovaný povinen nahradit žalobci k rukám jeho advokáta náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 11 228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 17. března 2017

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
soudkyně